

РЕШЕНИЕ

№ 562

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Владова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14023** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма]-гр.С., срещу Решение от
29.06.2012 година, постановено по н.а.х.д.№1432/2012 година по описа на СРС,121
състав, потвърждаващо Наказателно постановление №407/23.12.2012 година на
Директор ТД на НАП- С., с което последният на основание чл.355,ал.1 от КСО
наложил на ЕТ Д.- Д. А. имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на
чл.5,ал.4 от КСО.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на
оспореното съдебно решение.Твърди се,че административно- наказващият орган
неправилно е приел, че нарушението следва да бъде подведено под нормата на
чл.355,ал.1 от КСО, тъй като ако има нарушение ,то следва да бъде подведено под
нормата на чл.355,ал.2 от КСО. Наред с това се сочи, че административно-
наказващият орган не е събрал доказателства за това кога са изплатени
възнагражденията на работниците и служителите.Иска се отмяна на решението и

отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- [фирма] [населено място], редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат Т. , редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация- ТД на НАП-гр.С. , редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Ютеров, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли първоинстанционното съдебно решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните: .

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива, но неправилно е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в чл.355, ал.1 от КСО. На първо място, административно- наказващият орган се позовал на разпоредбата на чл.7, ал.3 от КСО. като осигурителят [фирма] в действителност е имал задължение по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ да подаде Декларация обр. 6 в определен срок, но наказващият орган е приложил чл. 7 ал.3 от КСО, без да събере доказателства дали в действителност възнагажденията за м.08.2011 година са начислени , но не са платени, за да приложи тази правна норма. Декларация обр. 6 за м. 08/2011 г. е подадена на 29.11.2011 година и то със закъснение от един месец и 29 дни, за който факт, спор между страните няма. Подаването на декларацията с посоченото закъснение е подведено под нормата на чл. 3, ал. 3, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.05 г. на МФ и чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване. Между страните отново няма спор, че декларацията е подадена със закъснение и в нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО., но съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване работодателите периодично представят в НАП декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, „Учителския пенсионен фонд“, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „ГВРС“ и данък по ЗДДФЛ. Начинът и сроковете, в които следва да се подава тази информация в НАП са определени в Наредба № Н-8 на МФ от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8, работодателите подават в компетентната ТД на НАП Декларация образец № 6, в която се вписват определени данни, а според чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8, Декларация обр. № 6 се подава в съответната компетентна ТД на НАП от работодателите не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски. Работодателят плаща осигурителните вноски за лицата по трудово правоотношение едновременно с изплащане на дължимото възнагаждение -чл. 7, ал. 1 и 2 КСО. В конкретния случай, едноличният

търговец е подал Декларация обр. № 6 за месец август 2011 г. на 29.11.2011 г. По делото обаче липсват каквито и да било доказателства ,сочещи, че трудовите възнаграждения на работниците за месец август 2011 година са платени и кога е станало това.СРС не е събрал доказателства в тази насока и необосновано е приел ,че отговорността на касатора е правилно ангажирана на основание чл.355,ал.1 от КСО. Според тази разпоредба, за нарушение на чл. 5, ал. 4 на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лева. При издаване на наказателното постановление , административно- наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като е ангажирал отговорността на касатора именно по реда на чл.355,ал.1 от КСО. От обстоятелствената част на АУАН и наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочено ,че касаторът се санкционира именно заради подаване на декларация със закъснение, което деяние безспорно попада в обхвата на санкционната норма на чл.355,ал.2 от КСО, сочещ, че едно от изпълнителните деяния е.....който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 се наказва с глоба от 250 лв. за всеки отделен случай, ако не подлежи на по-тежко наказание.” Настоящият съдебен състав намира,че административно- наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.355,ал.2 от КСО, а не разпоредбата на чл.355,ал.1 от КСО, тъй като Декларация обр. 6 е подадена от ЕТ на 29.11.2011г, извън срока , предвиден в нормативната уредба за установяване, на който в конкретната хипотеза не са събрали достатъчно доказателства/. След като съществува правна норма, която да регламентира изрично наказание за състава „неподаване на Декларация обр.6 в срок”, неправилно е ангажирана административно- наказателната отговорност на нарушителя на основание друга правна норма, която предвижда общо неизпълнение на задължение за подаване на такава декларация. Като е достигнал до други правни изводи ,в посока потвърждаване на наказателното постановление, СРС е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго с, което наказателното постановление да бъде отменено.Жалбата като основателна, подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 29.06.2012 година,постановено по н.а.х.дело № 1432/2012 година по описа на СРС 121 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №407/23.12.2012 година на Директор ТД на НАП- С., с което последният на основание чл.355,ал.1 от КСО наложил на [фирма] [населено място] имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.5,ал.4 от КСО.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.